

нило между Сърбите. А когато Стефан Неманя утвърди владението си и разпространи, тогава прилежа съ голъм ревност за распространението на благочестие-то, и за наредженето на църковный-атъ редъ между Сърбите; а по това направи много великолѣпни църкви и монастири. Между монастыри-те, кои-то направи той благочестивый краль, е монастыръ-атъ Студеница най-известенитъ, съ предиканъ Храмъ свата Богородица, и той съ монастыръ именъва Лавра. Въ него и самъ Стефан прѣ Монашеский чинъ, и съ преименъва Симеонъ. Послѣ двѣ години съ присели въ сватъ горѣ при сына си Савва, гдѣ-то направи само отъ камакъ Хелендаръ монастыръ, и го украси богато, въ кой-то съ и упокой.

Той Богоубодънъ владѣтель, за отлична-тъ си добродѣтель, и за велика-тъ си ревност за просвѣщенїе-то на народ-атъ си, праведно съ именъва просвѣтителъ Сръбский. Това праведно наименованіе юще повиче заслужи сынъ мъ сватъ Савва, кой-то съ рѣкоположи за Архіепископъ Сръбский отъ Германа патріарха Константинополскаго, и полѣчи право, да може той самъ съ склонъ-тъ си власть да поставля и рѣкополага єпископы въ Сърбіја, а Сръбски-те єпископи да можатъ да избератъ отъ помеждъ си Архіепископъ, кое-то и днесъ Сръбски-те єпископи слѣдѹватъ. Днесъ е Архіепископъ на цѣла-та Сърбіа Петаръ, родомъ Сърбинъ, кой-то слѣдѹши примѣръ-атъ на речены-те просвѣтители, ревностно настоава за